

Info

Caritas Hulpbetoon Info | nummer 35 | december 2019

35

Als koude en regen de hoop uit het leven op straat doen wegvloeien

Brussel, december 2019

Beste Caritas-sympathisant,

Op het einde van het jaar vestigen we traditiegetrouw met Caritas Hulpbetoon de aandacht op de precaire omstandigheden waarin vele mensen die het normaal al moeilijk hebben, de winter moeten doorkomen.

Opnieuw is het aantal mensen dat nood heeft aan hulp en opvang, voor het zoveelste jaar, niet afgenomen. In de meeste grotere steden wordt nachtopvang voorzien, maar overdag kunnen mensen vaak nog steeds nergens terecht. Hulp blijft dus dringend nodig.

Op de volgende pagina's bieden we u een overzicht van een aantal projecten die we vanuit deze campagne ondersteuning bieden. De lijst is niet volledig, maar geeft toch een beeld van de verschillende vormen van directe hulpverlening die met uw steun gestalte krijgen. We zijn op die manier met Caritas Hulpbetoon aanwezig in verschillende steden, zoals Brussel, Gent, Antwerpen en Mechelen. Eén project willen we dit jaar wat meer in reliëf plaatsen, met name Punt 32 in Brussel.

Als caritasorganisaties blijven we in onze werking de nadruk leggen op de nood aan huisvesting en opvang, zeker in de winter, en zeker voor families met kinderen. Kinderen moeten kunnen dromen van hun toekomst en plannen maken, en niet verkleumd wachten tot de opvang weer opent.

Laten we hun hoop op een toekomst levend houden en gestalte geven, in lijn met de oproep van paus Franciscus voor de Werelddag van de armen van dit jaar, onder het thema van het psalmvers 'De hoop van de armen is niet voor altijd verloren' (Ps. 9,19):

'Waarom zij werkelijk behoefte hebben, gaat verder dan een bord warm eten of het broodje dat wij hun aanbieden. De armen hebben behoefte aan onze handen om weer te worden opgericht, aan ons hart om opnieuw de warmte van de genegenheid, van onze aanwezigheid te voelen, om de eenzaamheid te overwinnen. Zij hebben eenvoudigweg behoefte aan liefde.'

Dat is precies wat de medewerkers en de vele vrijwilligers van de projecten waarvoor we met deze oproep uw steun vragen, proberen te doen: mensen nabij zijn, hen behalve een warme kop soep ook menselijke warmte bieden, contact en ontmoeting, hulp en (juridische) ondersteuning, en vooral, doorheen al deze dingen: een erkenning als medemens. En hoop op een andere en betere toekomst!

We blijven geloven dat we, met de hulp van velen, voor vele anderen kleine wonderen kunnen verrichten, en dat we voor deze mensen de hoop op een nieuw leven kunnen laten opgroeien als een mosterdzaadje: van iets zeer kleins, tot een heel grote boom.

We rekenen daarvoor ook opnieuw op uw steun. Helpt U ons helpen? Van ganser harte dank!

Dominic Verhoeven
Ondervoorzitter

Bruno Aerts
Voorzitter

De hoop van de armen is niet voor altijd verloren. Reflectie.

Voor wie geen dak boven het hoofd heeft, is de vraag elk jaar opnieuw: hoe komen we deze keer weer de winter door? De overheid voorziet in de meeste steden in een vorm van nachtopvang, om de winterse toename in de vraag naar opvang het hoofd te bieden. Want wanneer de temperaturen een duik nemen, worden preciaire leefomstandigheden natuurlijk nog des te prangender.

Maar de toename van het aanbod voor nachtopvang betekent daarom nog niet dat er ook overdag – wanneer de meeste nachtopvang gesloten is – geen vraag naar opvang zou zijn. Zeker voor mama's met jonge kinderen, of voor oude en zieke mensen is die vraag even prangend. Daarom steunen we met Caritas Hulpbetoon organisaties die zich bekommeren om de opvang overdag. Met een warm lokaal, een warme kom soep, een warme babbel, of nog de kans op het stellen van vragen en het krijgen van administratieve begeleiding en ondersteuning.

Maar het gaat daarbij zeker niet alleen om de warme temperatuur en de droge plek, maar veel meer nog om interpersoonlijke omgevingswarmte, contact en ontmoeting, de kans tot een gesprek waarbij je als persoon wordt aangesproken. Een 'normaal'

gesprek is velen inderdaad niet gegeven: als dakloze in een stationshal of shoppingcentrum word je maar al te vaak bekeken als 'probleem', dat zorgt voor een ongemakkelijk gevoel bij passanten, die zo ver mogelijk weggijken, of dringend moeten gsm'en. Het kost geen moeite om als dakloze gedurende een hele dag niet te worden aangesproken...

Het thema van de Werelddag van de armen van dit jaar putte paus Franciscus uit Psalm 9: 'De hoop van de armen is niet voor altijd verloren' (vers 19). "Mensen hoop

en vertrouwen geven is een grote verantwoordelijkheid van de christelijke gemeenschap, die niet licht opgevat mag worden. De geloofwaardigheid van de verkondiging en het christelijke getuigenis hangen ervan af", aldus de paus.

En soms is er weinig voor nodig om weer hoop te geven: het kan voldoende zijn te blijven staan, te glimlachen, te luisteren. De armen zijn geen getallen waarop men zich kan beroepen om zich te beroemen op werken en projecten. De armen zijn personen die men

tegemoet gaat: het zijn jongeren en ouderen die alleen zijn, mannen, vrouwen en kinderen die wachten op een vriendschappelijk woord. In hen is het Jezus die ons tegemoet treedt, in hen ontmoeten we het gelaat van Christus.

Met een warme winteropvang beogen we net dat: een luisterend oor, een normaal gesprek waarin mensen zichzelf mogen zijn en niet als 'probleem' worden weggezet. En waarbij ook de vele medewerkers en vrijwilligers zich als mede-mens investeren.

Project in de Kijker: Punt 32 Brussel

Wanneer we op bezoek komen bij Punt 32 heerst er een drukke bedrijvigheid. Vrijwilligers zijn druk bezig de maaltijd voor te bereiden die er om 11u zal worden opgediend aan al wie er behoefte aan heeft.

Punt 32 biedt een plaats om te eten in het gezelschap van anderen, om te verpozen in een warme ruimte en even op krachten te komen. Elke dag staan vrijwilligers paraat om tussen 11u en 14u twee tot drie keer een volle zaal van 70 man te bedienen met een maaltijd. Hugo Vangeel is vrijwilliger bij Punt 32. Hij is missionaris bij het Heilig Hart en was eerst pastoor in Sint-Rochus. Hij vertelt: "In Sint-Rochus zagen we veel vluchtelingen in Brussel stranden. Met de parochie besloten we hen kleren aan te bieden. Aan de bakkers langs weerszijde van de kerk vroegen we of we hun onverkochte brood mochten verdelen. Van een supermarkt kregen we diepgevroren eten. En van het dienstencentrum kregen we conservendozen. Vluchtelingen warmden de bevroren kost dan op in een conservenblik boven een theelichtje dat ze in de kerk vonden. Ze waren wel vindingrijk."

Al snel was de kerk te klein en week men uit naar de Antwerpsesteenweg 32, waar het project nog steeds zijn naam aan ontleent, ook al verhuisde men sindsdien. De doelgroep werd ook uitgebreid naar iedereen die er nood aan had: "De autochtone daklozen zagen het aan en begrepen niet waarom de vluchtelingen te eten kregen, terwijl zij in de kou bleven staan." Sindsdien brengt men heel verschillende mensen samen: "autochtone daklozen maar ook jongeren op doortocht. Soms is er discussie, maar toch heerst er vooral veel solidariteit."

Enkele getuigenissen

Andrée en haar man gingen in op een oproep van de parochie voor vrijwilligers bij Punt 32. "De eerste keer waren we wat ontgoocheld", vertelt ze, "want er kwamen maar 2 personen op af. Mijn man praatte graag met de mensen, ik bediende liever. Maar het duurde niet lang of Punt 32 werd te klein, en dan zijn we zelfs moeten verhuizen naar deze grotere locatie. Ik kom hier om 9u30 toe en smeer heel de tijd boterhammen." (Andrée, vrijwilligster)

"Ik help mensen met de procedure om een erkenning", zegt Hugo. "Vier van hen kregen dit jaar een erkenning. Maar evident is het niet. Wanneer je iets wilt huren, moet je 3 maanden garantie kunnen betalen. Velen worden afgescheept op basis van hun naam. Dus dan bel ik voor hen, maar wanneer ze dan op huisbezoek gaan, zie je vaak onmiddellijk het wantrouwen op het gezicht van de verhuurder." Marie-Thérèse licht toe: "Op maandag komt een sociaal assistente af van Brussel Onthaal – Open Deur. Op vrijdag wordt zij afgewisseld door een assistente van Caritas International. Zij staan de gasten bij met hun sociale vragen." (Getuigenis van Hugo en Marie-Thérèse, vrijwilligers)

Andere projecten

Het Koraalhuis, Mechelen

In het Groot-Begijnhof te Mechelen bevindt zich inloophuis 'Het Koraalhuis'; een sociaal project van de Mechelse parochies. De bezoekers zijn een bonte mix van mensen: jong en oud, alleenstaand of met een gezin, van allochtone of autochtone origine. De meesten onder hen leven in een vorm van armoede: eenzaam, financiële problemen, zonder erkenning, langdurig ziek of invalide, dakloos, mentale problemen, ...

Zij kunnen er terecht voor een warme douche, koffie of thee met brood, internet of een telefoon. Maar bovenal vinden ze er gezelschap voor een goede babbel of ondersteuning, door de verantwoordelijke en een grote groep vrijwilligers, bij zowel praktische als levensvragen.

Opvangtehuis 'De Fontein', Gent

Het opvangtehuis 'De Fontein' maakt deel uit van het netwerk KRAS en vindt u op het Edmond Van Beverenplein in Gent. De deur staat er open voor daklozen en personen in grote armoede. De mensen kunnen er een beroep doen op basis verpleegkundige zorg, en vinden er ook een douche en een kapper, en kunnen er hun kleren wassen. Dit doet wonderen

voor het herwinnen van hun zelfrespect en eigenwaarde. Vrijwilligers staan paraat voor een gesprek bij een tas koffie of een kom soep.

Brussel Onthaal – Open Deur (BOOD), Brussel

Brussel Onthaal – Open Deur (BOOD) biedt eerstelijnszorg in het hartje van Brussel, tegen de Sint-Niklaaskerk aan. De vrijwilliger aan de balie en de sociaal assistenten vormen het eerste onthaal voor de mensen en verwijzen hen door naar de voor hen aangewezen dienst. Ze maken ruim de tijd om te luisteren naar het verhaal van hun bezoekers. Ze krijgen daarbij praktische, administratieve, juridische of sociale vragen, maar ontvangen ook mensen die op zoek zijn naar zingeving, of psychisch kwetsbare mensen. Met een sociaal helpfonds geven ze mensen ook financiële steun, wanneer hierdoor een nood-situatie gedeblokkeerd raakt.

Dagopvang in 't Vlot, Antwerpen

In Antwerpen vormt het inloophuis 't Vlot een plek waar dak- en thuislozen overdag warmte vinden, een soep of warme maaltijd kunnen krijgen, net als ook medische ondersteuning. De gezelligheid die ze er creëren, maakt van deze ontmoetingscentra een plek van warme contacten. Eenvoudige activiteiten zoals een gezelschapsspel of gewoon een goede babbel geven dikwijls moed en hoop. Men wil op die manier de integratiekansen verhogen en de kans op vereenzaming beperken. Vaste begeleiders en een stevige vrijwilligersgroep organiseren het onthaal en bieden professionele hulp.

